

Kirjeissään Laura kertoo elämänsä tärkeistä asioista.

– Voisimme olla aktiivisempiäkin, hän sanoo vaatimattomasti.

Kummitoimintaa harjoittavia järjestöjä on tarjolla lukuisia. Vääksyn yhteiskoulu ja kymmenkunta muuta suomalaiskoulua hoitaa kummiutensa Nakurun lapset -yhdistyksen kautta (www.nakurunlapset.fi). Useimmilla kouluilla kummilapsia on yksi, joillakin kaksi.

Yhdistyksen hallituksen puheenjohtaja **Terhikki Mäkelä** kiittää koulujen aktiivisuutta.

– Kun koululla on kummilapsi, kehityksensä asioitakin käsitellään oppilaiden kanssa enemmän. Oman kummilapsen ansiosta taksvärkkirahoja suunnataan usein kummilapsitoimintaan enemmänkin. Niillä rahoilla olemme voineet kohentaa monta epäkohtaa lastenkodissa.

Kadulta lastenkotiin, lastenkodista kouluun

Ilisa Nordströmin mielestä pääasia on, että Laura pääsee käymään kouluun.

– Jos toimintamme on ollut aika matalaprofiilista tähän asti, viime talvinen kuuden nakurulaisen lastenkotinuoren vierailu koulussamme teki yhteisestä fyysisen ja todellisen. Se varmasti aktivoi myös meitä.

– Toiminta alkoi yksittäisten opettajien aloitteesta. Nyt opilaskunnat kantavat vastuun, mutta ohjaavat opettajat huo-

lehtivat kummimaksujen tilittämisestä. Lauran lisäksi koulumme kahdeksalla opettajalla – joista kolme on jo eläkkeellä – on eri kimpoissa kolme muuta kummilasta Nakurussa, lukion englanninkielen opettaja **Lea Piltonen** kertoo.

Hänen mukaansa Lauran koulunkäynnistä kannetaan vastuu niin kauan kuin tämä opiskelee. On myös hyvä, kun vastuun kantajia on monta. Jos yhdelle tapahtuu jotain, lapsi ei jää tyhjään päälle, kun lähellä on ennestäänkin ollut muita.

Kummimaksut taksvärkkirahoista

Vääksyn yhteiskoulun oppilaat rahoittavat Lauran koulunkäynnin taksvärkkirahoista. Lauran kummimaksu on tällä hetkellä 252 euroa vuodessa. Esikoululaiselta se on 200, lukio- tai ammattikouluvaiheessa olevalta 330 euroa. Tämän lisäksi maksettavaksi tulee 20 euron vuosimaksu. Koko kummimaksu käytetään Lauran hyväksi.

Taksvärkillä tapahtuva rahankeruu ei vaadi oppilailta taikka opettajilta suurempia erityisponnisteluja, koska taksvärkkipäivällä on vankka asema koulussa. Tämä on myös tavanomaisin tapa hankkia rahat.

Kummirahoja voi kerätä myös esimerkiksi myyjäisistä saaduilla tuotoilla. Eräillä alaasteilla opettajat eivät kerää rahaa, vaan maksavat koulun

kummimaksun itse omasta pussistaan.

Lea Piltosen mukaan opettajien ei ole tarvinnut ajatella sitä, että Lauran kummimaksua ei saataisi kokoon, sillä ohjaavat opettajat pitävät huolen toiminnan jatkuvuudesta. Ylitsepääsemättömässä tilanteessa kummilapsesta voi järjestöjen sääntöjen mukaan luopua, jolloin järjestöt pyrkivät löytämään tilalle uuden kummin.

Valokuvia ja talvisia maisemakortteja

Laura on lähettänyt kirjeiden lisäksi itsestään useita valokuvia. Vääksyläisnuoret ovat muistaneet häntä muun muassa talvisilla maisemakorteilla.

Ilisa Nordströmiä naurattaa tieto, että myös kenialaisnuoret tykkäävät tarroista.

– Luulen, että heillä on samanlaisia teinikysymyksiä mielessä kuin meilläkin: kavereiden kanssa voi olla ongelmia ja ne tykkäämisasiatkin voivat askaruttaa. Mutta miettivätköhän he ulkonäköongelmia kuten me, hän pätkäilee.

– Meillä on kuitenkin enemmän opittavaa heiltä kuin heillä meiltä. Täällä on paljon paapottuja lapsia, joille mikään ei kelpaa. Ja meillä on aina riittävästi puhdasta vettä, Nordström viittaa Vääksyn sijaintiin Vesijärven ja Päijänteen erottavalla kankaalla.

Kummimatkoja ja -lahjoja

■ Kummilapsen elämän näkökulmasta arvokkainta on se, että lapsi saa vuosittaisen kummirahan ansiosta käydä koulua ja hänen terveydestään huolehditaan. Pieni osa rahasta käytetään myös jokapäiväiseen elämään, ruokaan ja hygieniaan.

Myöskään pienten lahjojen ja tapaamisten merkitystä ei pidä aliarvioida. Jotkut järjestöt järjestävät myös matkoja, joilla kummit pääsevät tapaamaan lapsia.

Kummimatkalle osallistui kolme vuotta sitten myös nyt eläkkeellä oleva Vääksyn koulun englannin- ja ranskan kielen opettaja **Pirkko Hartman**, joka on innostanut muitakin koulun opettajia henkilökohtaisiksi kummeiksi.

– Nakurussa tuli kyllä vähän huono mieli, kun jopa tuntemattomat hotellisivoojat kiittivät tuesta, joka meidän näkövinkkelistä on varsin vähäistä. Kun näki ihmisten oikeasti – eikä vain television välityksellä – elävän kaatopaikalla ja slummissa, todellisuus tuli liki.

Hartman sanoo, että pieniä kummilahjoja kannattaisi lähettää kaikki lapset mielessä pitäen, jotta lapset eivät joutuisi keskenään eriarvoiseen asemaan. Fiksuja lahjoja olisivat erityisesti liyykynät ja vihkot. Niistä on aina pulaa.

– Jos saisi Keniassa korruptiota vähän karsittua, aidsia kuriin ja vähän tasa-arvoa lisää, siinä olisi kolme tärkeää toivetta haltijakummille. Ja kun olet ottamassa kummilasta, vaadi tyttöä. Tytön koulutus parantaa koko yhteisön elämää. Poikia muutenkin suositaan siellä edelleen.

Keniassa elää nyt noin miljoona aids-orpoa, osa kaduilla, osa lastenkodeissa, osa sukulaisten suojissa. Orpoja voi auttaa pienissä tai suurissa kummilapsijärjestöissä. Isoimpia ovat Plan Suomi Säätiö ja Suomen World Vision.